

som han naturligvis ingen Grund havde til, idet han sagde, at jeg havde ført den Bære, at Landbruget var bedst tjent med, at dets Fabrikata vare saa billige som muligt. Jeg har ikke sagt Noget, der kunde ligne dette. Jeg har gjort gjældende, at Landbrugets Udførselsvarer vare dem, som det maatte lægge Vægt paa at faae høie Priser for, men ved Siden deraf var Landbruget interesseret i, at Forbrugsvarer, de nødvendige Levnedsmidler, bleve saa billige som muligt, og det var Alt, hvorpaa den danske Lovgivning kunde øve Indflydelse, og derved ogsaa paa Spørgsmaalet om Kunstsmørrets Anvendelse i Landbrugets egen Tjeneste. Det ærede Medlem gjorde dernæst en Brug af Ordet „falsk“, som jeg vil dvæle lidt ved, fordi jeg tror, at den var fuldstændig uberettiget. Han blander nemlig i sin Betænkning og i sine Taler her i Salen Begreberne „estergjøre“, „uægte“ og „falsk“ sammen hulter til bulter, som om det var det samme Begreb. Det er det ikke. Estergjøring er ikke Førfalskning. Efter intet Lands Lovgivning, saa vidt mig bekendt, indtil dette Dieblit, falder Estergjøring og Førfalskning sammen. Førfalskning fremkommer først i det Dieblit, en estergjort Vare udgives for at være den Vare, som den skal ligne, saa at den altsaa sælges under et falsk Navn. Det er Førfalskning. Men saa længe det kun dreier sig om at estergjøre en Vare, er det en fuldstændig berettiget Fremgangsmaade, som paa ingen Maade kan stemples med Ordet „falsk“. En Sammenligning med Varemærkeloven og Patentloven gjælder naturligvis ikke her; thi det dreier sig jo netop om Navnet, hvorunder Varen fremtræder. Kun med Hensyn til Patentloven gjælder det, at den saar Indflydelse paa Varens Sammensætning, men Patentloven har kun til Diemed at sikkre den enkelte Mand en af ham gjort Opfindelse, og det har Intet at betyde med Hensyn til dette Spørgsmaal om, hvorvidt en Estergjøring kan betegnes som en Førfalskning. Nei, det ville vi først komme til at drøfte, dersom der overhovedet bliver reist Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af en Lov om Surrogater eller en Lov, der skulde kontrollere Surrogater. Det vilde være et helt andet Spørgsmaal. Jeg veed ikke, om man noget andet Sted har været inde paa den Vej, eller hvorfra det ærede Medlem henter sit Udtryk, at det er den moderne Lovgivning, der gaar den Vej. Jeg kjender ingen Exempler derpaa, og jeg opfordrer det ærede Medlem til at nævne saadanne. Derimod er det gennemgaaende en moderne Lovgivnings Diemed at varetage eller at paahbyde, at Varer ikke falskbydes un-

der falsk Navn. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Larsen) har allerede nævnt forskellige Exempler derpaa, nævnt f. Ex. hvorledes Guld estergjøres. I enhver fransk Juvelerbutik, man kommer ind i, ser man Ordet „Imitations“ opslaaet for at betegne alle de Varer, som ere uægte. De Paagjældende have Lov til at sælge disse Varer, saa meget de ville; det er der som her; det skal kun angives, at det er estergjorte Varer. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men kun sige, at man vilde komme ind paa de absurdeste Resultater, dersom man vilde forbyde Estergjørelser, Surrogater. Til svende og sidst vilde derved al Kunst blive umuliggjort. Thi Kunsten er i sine mangfoldige Former intet Andet end Estergjørelse af Naturen. — Det ærede Medlem sagde endvidere, at ved Blanding af de to Arter Smør, Natursmør og Kunstsmør, tilveiebragtes ingen ny økonomisk Værdi. Det er heller ikke rigtigt. Det ærede Medlem maa erindre, at Tilvirkningen af næsten enhver Vare bestaar for en Del i Blanding. Dersom det ærede Medlem vil have en ny Frakke, kan han godt købe Klædet, Føret og Knapperne, men derfor har han ingen Frakke endnu. Først naar han faar en Skræder til at sætte det sammen, til at sy det sammen, faar han en Frakke ud af det, og jeg tror, at det ærede Medlem vil erkjende, at der saa er tilveiebragt en ny økonomisk Værdi. (Hørup: Ja!) Men saa siger det ærede Medlem: Ja, men det Arbeide, der her foregaar, er saa lille, Blandingen er saa ringe, at den betales for dyrt. Ja, det kan det ogsaa blive, naar han henvender sig til en Skræder for at faae sin Frakke syet. Naar en Skræder kunde synes ham at gjøre dette Arbeide, Sammensætningen, for dyrt, saa gaar han til en anden, og hvis ingen Skræder kan sy ham hans Frakke billig nok, saa sver han sin Frakke selv (Hørup: Nei!) — hvis han da kan. Altsaa det Samme er Tilfældet her. Det, som kræves, er kun dette, at Forbrugerne af Margarine, af Kunstsmør, skulle kunne søge til Fabrikkerne for at faae denne Blanding udført, og synes de, at de betale for Meget for denne Blanding, have de Lov til at gjøre den selv. Det ærede Medlem mente endvidere, at jeg ikke havde Lov til at sige, at man ved Forbudet mod Blanding befalede, at en i og for sig god Vare skulde være slettere. Han mente, det var en bagvendt Betragtning, at tværtimod det Omvendte var Tilfældet. Nei, det ærede Medlem maa erindre, at nu findes der en lovlig tilfæde-værende Vare, som er tilveiebragt ved Blanding, og man søger nu ved en Lovbestem-